

hele Sognecommunen, og Enhver veed, hvorledes han har virket? Skal man nu lave et saadant Snørklis for hans frie Bevægelse, skjøndt der navnlig hører der Frihed til for at kunne virke? Jeg troer, at det er i høi Grad skadeligt for Underviisningen selv, og det er mit Opfattelse, at, dersom der er nogen Stilling, som skal være temmelig fri og ikke for meget behyrdet med smaaligt Tilsyn, er det en Lærers. Han skal ikke idag kunne være fristet til at hænge Raaben paa den ene Skulder og imorgen paa den anden for at behage denne eller hiin. Den, der skal indpode de Unge Charakter og Kundskaber, maa selv være en Mand med Charakter; men dette søger man at svække, naar man laver Mange med det særlige Svær at passe paa dem. At give Læreren en friere Stilling er et af de virksomste Midler til at fremme Ungdommens Underviisning; men vel vil jeg indrømme, at dermed vil ogsaa følge, at han i andre Henseender ikke faaer saa fast en Stilling, hvorom jeg dog ikke nærmere skal udtale mig her. Hvis man nu forkaster vort principale Forslag, og det ere vi forbedte paa, fordi man ikke vil tage dette Forhold saaledes frem, vil vort subsidiaire Forslag stille Forholdet ganske, som det er nu. Præsten træder til med de af Sogneraadets Medlemmer, som dertil blive valgte, men de have kun for deres Svær at staae Sogneraadet til Ansvar. Der bliver ikke en særegen Myndighed staaende oprettet udenfor Raadet. Derfor ville vi meget anbefale, helst vort principale Forslag, men ellers vort subsidiaire Forslag, og i alt Fald tilraade vi meget at forkaste Udvalgets Forslag om at oprette noget ganske Nyt i denne Henseende paa Landet. Skulde Et af Os stee, er det en Selsfølge, at jeg for mit Vedkommende langt foretrækker det Forslag, der er stillet af de to ærede Medlemmer, for Horsens (S. Jørgensen) og for Præsts Amts 4de Valgkreds (Frølund), men jeg er hange for, at det sidste ærede Medlem, der staaer som første Forslagsstiller, seer Forholdet paa en Maade formegent med kjøbenhavnske Dine, naar han troer, at det er nødvendigt ved Siden af Sogneraadet at faae en selvstændig Commission. Jeg haaber nu at have forklaret, hvorfor vi betragte dette Forslag som saa vigtigt, og navnlig dette

og Forslaget Nr. 96 skal jeg gjentagende anbefale til Thingets Velvillie.

Klein: Thingets ærede Medlemmer ville maaskee have lagt Mærke til, at der i det Hele har været en lykkelig Overensstemmelse imellem Udvalgets Medlemmer angaaende de fleste Punkter i den foreliggende Sag; idetmindste har jeg for mit eget Vedkommende kunnet slutte mig heelt igjennem til de Indstillinger, der foreligge fra Udvalgets Side med Undtagelse af ganske enkelte Punkter. Naar jeg fraregner de Paragraffer, der handle om Rigningsvæsenet, hvortil jeg saa at sige har været nødsaget til at fremsætte særligt Forslag, da Kjøbstadcommunaludvalget, hvis Ordfører jeg har den Ære at være, selv havde stillet Forslag, der vare afvigende fra Landcommunaludvalgets Indstillinger, er det egentlig kun paa to Punkter, hvor jeg fremtræder som Mindretal, og af disse to Punkter skal jeg endogsaa frasælde det ene, nemlig Forslaget, der findes under Nr. 169 paa Afstemningslisten, idet jeg seer, at den høitærede Indenrigsminister har stillet et Forslag, der i alt Væsentligt gaaer ud paa det Samme. Og naar jeg tager dette Forslag tilbage, gjør jeg det ikke blot paa egne Vegne, men ogsaa paa min ærede Medforslagsstillers Vegne, der er bortreist fra Byen, men har anmodet mig om at fremkomme med lignende Udtalelser paa hans Vegne.

Da Ingen optog dette Forslag, var det bortfaldet.

Klein: Der bliver saaledes egentlig kun eet Punkt tilbage, hvorpaa jeg, tilligemed det ærede Medlem for Maribo Amts 1ste Valgkreds (Hage), er fremtraadt som Mindretal, men det er da ogsaa et Punkt af en saadan Vigtighed, at hvormeget vi end have ønsket ved denne Leilighed at kunne slutte os til Udvalgets stre Fleertal, have vi ikke troet at kunne forsvare at gjøre det paa dette Punkt. Det er et Punkt, hvorpaa saavel min ærede Medforslagsstiller som jeg lægger en ganske overordentlig Vægt, og vort Forslag findes paa Afstemningslisten under Nr. 92. De ærede Medlemmer ville jo erindre, at det i Lovudkastets § 6